

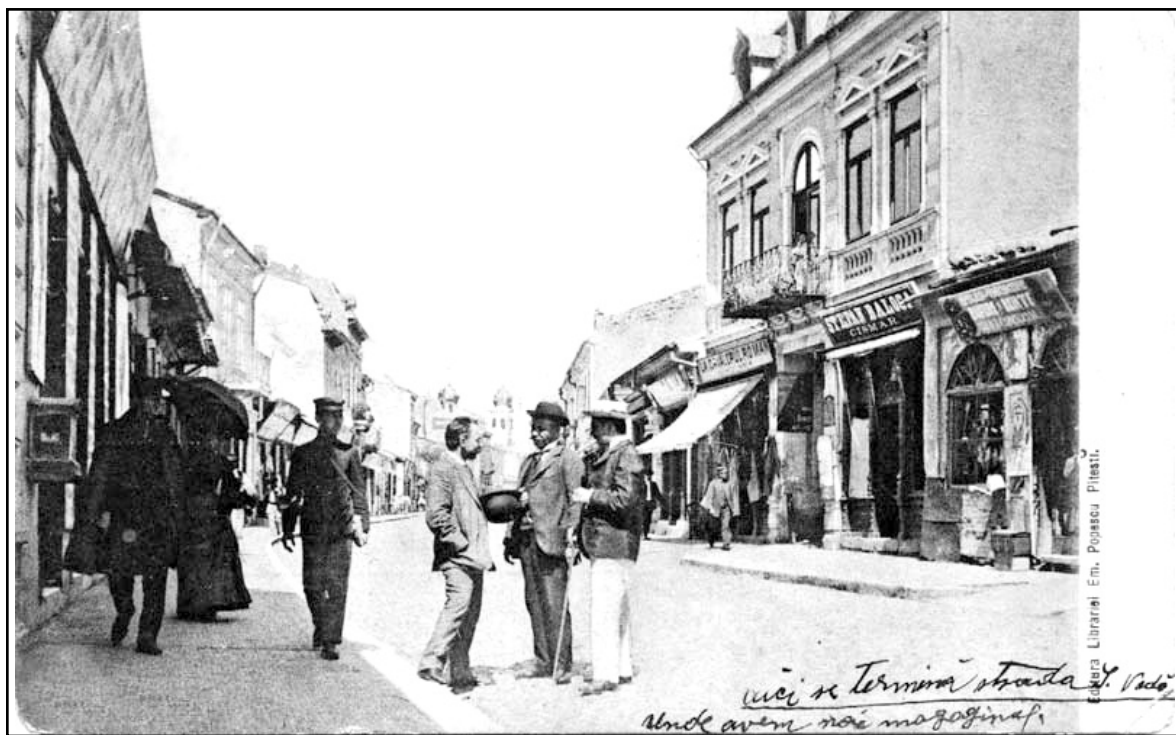
Săgetătorul

Nr. 962 ■ 12-18 aprilie 2016 ■ Pagini culturale ale cotidianului „Argeșul”

Viața protipendadei piteștene

Despre viața protipendadei piteștene din vremuri apuse literatura poate adăuga lucruri de un inedit aparte față de încercările consemnate în evocări istorice. Deși subiectul ca atare n-a atras multe condeie, excepțiile merită salutate. Un grăitor exemplu, care ilustrează în proză „ciocnirea” dintre lumea cu pretenții de „high-life” și o tânără burghezie pe cale de închegare, îl constituie romanul *Pe văile Argeșului* al scriitoarei Sanda Movilă. Opera, apărută la începutul „obsedantului” deceniu, în 1950, în plin proletcultism, oferă o frescă socială a societății piteștene din timpul Primului Război Mondial. Critica burghezo-moșierimii nu putea fi decât pe placul regimului popular ce tocmai se instalase în România. O veche aristocrație, descrisă ca trăind în lux și huzur, începe să fie surclasată de o altă clasă sus-pusă, cu pretenții arivistice, întreținute de „mina de aur” care a fost șansa îmbogățirii de pe urma afacerilor de război, a colaborării cu ocupantul german.

O situație de genul celei întâlnite la Pitești, în romanul Sandei Movila este un fapt petrecut și în alte colțuri ale țării, în vremuri confuze și agitate. Felul realist în care e zugrăvit acest tablou al schimbării sferelor de influență datorită războiului este grăitor: „E plin Piteștiul de milionari. Milionari pielari, tăbăcari, curelari, măcelari. Milionari negustori de stofe, de încălțăminte, de cereale, de lemne. În Pitești, cu ajutorul ofițerilor comandaturii germane, care-și au partea lor de câștig, se naște o nouă aristocrație: a banilor. Noii bogătași put a tăbăcărie, a argăseală, a brânză, a hoit vîndut noaptea pe furis. Dar banii lor nu put. Sînt strălucitori, aleargă ca argintul viu, aruncă praf în ochii boierilor de pe

bulevard, care trăiau vara la moșii, iarna pe Coasta de Azur, iar la Pitești făceau un scurt și plictisitor popas în trecere spre moșie” („Pe văile Argeșului”, ed. a II-a, 1968, p. 350-351). Războiul și invazia orașului au creat o stare confuză în ordinea socială, lăsând să apară o nouă ciocoime formată din milionari propășiți prin afaceri protejate de nemți, din comercianți, din speculanți sau meseriași pe cât de preocupați de înavuțire pe atât de needucați și lipsiți de bune maniere. Un arivism grosolan, mahalagesc domină avântul negustoresc în descrierea în tușe groase făcută de autoare: „Aici, la Pitești, Cormoreni, Panaiteștii, Scarlații, Condeminii joacă toată ziua cărți și bîrfesc cu o gelozie vîntă noua concurență care se ridică cu veleități de noblețe. Nevestele și fetele tăbăcarilor de pe Sfînta Vineri, ale brutarilor și covrigarilor de pe Sfîntul Ilie, ale angrosiștilor de porci de pe Exercițiu, au început să iasă pe strada mare, împoțonate ca niște sorcove și privesc de sus, cu

dispreț, la lipsa de gust a rochiilor boieroaicelor, rochiile făcute la marile case de mode din Occident”.

Despre soarta „colaboraționiștilor” care și-au vîndut sufletul nemților autoarea se întreabă retoric; în grupul lor, alături de N.L. Kostachi (prefect de Argeș în 1917) sau de primarul Marincu apar și nume de afaceriști de origine străină: evrei (Aizic sau Rozenthal) ori un grec (Papamidas). Faptul e relevant pentru cât erau de implicate atunci minoritățile etnice din Pitești în viața și rosturile orașului: „Încotro o vor lua domnul prefect Costaky, domnul primar Marincu, domnișoara Kremmer, fata cîrnătarului, cu părul roșu și cap de mops, care a făcut bășici la mîna bătînd cu cravașa la comandatură, Ernest Freitag, băiatul fierarului cu atelierul cît o uzină, care a învățat cu bursă românească, dar a mers pentru nemți din casă în casă, ridicînd pînă și sfeșnicele? Ce vor face domnul Mucenic Popovici, Scarlații,

Panaiteștii, care și-au deschis saloanele și s-au pupat cu nemții? Încotro o vor lua domnul Aizic, domnul Rozenthal, domnul Papamidas și domnul Mitică Grecu, care au făcut afaceri cu nemții pe spinarea populației nevoiașe?”

Poate nu numai prin valoarea artistică, dar și prin mărturia pe care o depune despre o epocă, locul romanului *Pe văile Argeșului* trebuie regăndit pentru istoria culturii argeșene. În primul rând scrierea pune în relief orașul mare, important ce deveniseră Piteștii începutului de secol XX din perspectiva „reașezării” puterii materiale sau simbolice între păturile avute. Scrierea atestă, de asemenea, cu claritate localizarea și specializarea pe ocupații și meserii din fostele mahalale piteștene. Un alt aspect care ar trebui să invite la reflecție ar urmări cât din autenticitatea acestui spirit negustoresc, ilustrat în nuanțe neretușate, grosiere s-a păstrat în practici și obiceiuri din epoca interbelică și, mai ales, cât anume s-a conservat apoi, sub alte forme, în

Muzica zilelor noastre

Irlandezii, în Bănie

La filarmonica urbei, recent. În stagiunea europeană ce este acolo în desfășurare. În sală fusei, văzui, ascultai și iată ce, după, succint, consemnai:

Derek Gleeson e cincantelar, dar energic foc. Dirijor cu spor, priceput vădit. Temeinic școlit, pe drept renumit. Lucrând cu oltenii, cu maxim profit. Făcându-i din plin să asude, da' să și triumfe peste așteptări. Sub bagheta lui, suită faimoasă din patria sa tîsnind strălucit către noi. Mândra „Riverdance”, inspirat creată. Celebru dansată, pe glob agreată. Doldora de ritm, armonie și melodie. Puindu-i p-ai noștri pe jar, copios. Sub mîna lu' Derek grozav izbutind, punte-ntre culturi astfel devenind...

Deloc disonant cu-al treilea concert de vioară mozartian. Fluent, dulce depănat cu arcușu' temperat, de Héloise Geoghegan. Blondă irlandeză cu ceteră veche de la talieni. P-ale cărei corzi umblă ferm și iute. Stilat, nuanțat, experimentat. Cu niște români cic-a studiat și, se vede treaba, zdravăn a-nvățat. Muzica lu' Wolfgang cîntînd-o ales, luminos, intens și curat...

Concluzia firească: orice instituție română de gen ar fi în câștig de i-ar invita să urce pe scenă, cât mai des, la ea. Ceea ce, îndeosebi la Pitești, sugerez apăsător a se face îndat'...

Adrian SIMEANU

comunism și până în zilele noastre. Să trădeze oare întâmplările din această operă de ficțiune un fel de a fi tipic... piteștean?! Să fie ele reflexul, dintr-o istorie mult mai veche, al unei figuri descursărețe, rapace și oportuniste, versatilate și prefăcute? Iată o provocare pentru cei interesați să cunoască mai multe detalii din alcătuirea sufletească a omului locului, din trecut și prezent...

Florin CHIVOCI

Geneza statuii lui Ion Luca Caragiale poate constitui sursa unei tragicomedii demne de pana marelui dramaturg prin odiseea bucureșteană a colosului de bronz. O „comandă socială” specială a conducerii de partid

Evocări

Constantin BARASCHI (1902-1966) (III)

Istoria unei statui celebre

și de stat urgentată de aniversarea „rotundă” a „genialului” conducător al Imperiului roșu de la Răsărit, Vladimir Ilici Lenin, se impunea a fi onorată prin edificarea unei imense statui din bronz, al cărei amplasament fusese deja fixat, în fața Casei Scînteii în curs de definitivare în anul 1957. „Gura lumii de artă” bucureștene inițiate în afacerile oneroase ale vremii știa că bronzul fusese asigurat prin topirea iresponsabilă, în 1948, a celebrei statui ecvestre a regelui Carol I realizate de către marele sculptor croat Ivan

Mestrovic, iar preferat pentru a executa comanda se bănuia a fi câmpulungeanul Constantin Baraschi, cu pile la partid în angajarea unor lucrări monumentale de amploare. Convins că el va câștiga concursul ce se anunțase pentru 1962, prin relațiile sale imbatabile la partid, Baraschi se apucă imediat de lucru și imagină un Lenin cât mai aproape de modul lui personal de a apărea în spațiul public; așa că îl statuă imens, cu un deget băgat între vestă și cămașă și cu o mîna în buzunar. Îl turnă în bronz, ca

să-l arate comisiei cât de impresionant este, dar, spre evidenta sa surprindere, comisia, avînd un cult al „genialului” conducător, îi reproșă autorului că a tratat ireverentios subiectul prin poziția mâinilor acestuia, concursul fiind câștigat de către Boris Caragea, considerat „sculptorul oficial al ideologiei comuniste”, cu pile la C.C. al P.C.R. mai solide decât bronzul Leninului lui Baraschi... Așa că sculptorul câmpulungean, apelînd la propria-i imaginație fertilă, dar, mai ales, fertilizată prin conjuncturile variate oferite de societatea socialistă în curs de edificare în România, în contextul unei apropiate aniversări a marelui Caragiale, se decide să păstreze corpul statuii lui Lenin și să-i rețeze capul, înlocuindu-l cu cel al inconfundabilului dramaturg. Poziția

tipică a mâinilor lui Lenin îl va determina pe sculptor să recompună statuia într-o manieră mai firească, scoțîndu-i degetul mîinii drepte dintre vestă și cămașă și îndreptîndu-l cu mîna cu tot spre înaltul cerului, ca într-o speranță în fericirea divină sau, poate, ca o avertizare a locului unde este plasat destinul tuturor. Imaginînd un pămîntean de-al nostru, bronzul lui Caragiale își va găsi un amplasament cumva ascuns privirii publicului larg, în curtea Editurii „Cartea Românească” din Capitală, pentru ca, apoi, să străjuiască în zona centrală Teatrul Național din București, dar, mofturile artistice „oficiale” schimbîndu-se, să revină cuminte la locul lui, „de cartier”...

Grigore CONSTANTINESCU

Salvând pădurea, salvați veșnicia vieții!

„Codrul, frate cu românul,
De secure se tot pleacă,
Și izvoarele îi seacă,
Sărac în țară săracă!”

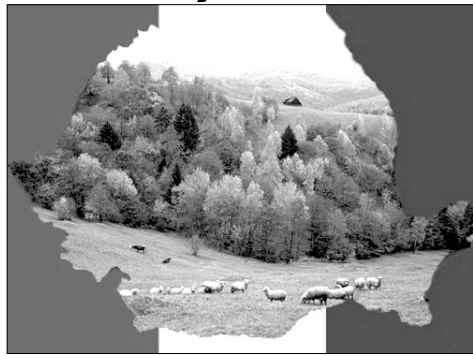
(M. Eminescu - „Doina“)

Codrul, din scoarța căruia croitu-s-au hrisoave atestându-se că noi, românii, „de un neam suntem și de la Râm ne tragem toți”, codrul „frate cu românul”, oferindu-i adăpost în vremuri de bejenie, când hoardele cotropitoare ne pustiau vetrele, codrul - izvor de inspirație pentru muzicieni, pictori și poeți, arhetip al verticalității și al perpetuării vieții, se află fără ocrotire, sub securea celor fără teamă de legi și de Dumnezeu. Și nimeni n-aude cum țipă din coajă bătrânul copac, doborât de securea celor puși pe jaful și distrugerea naturii, a otrăvirii apei, a tuturor darurilor din „Grădina Maicii Domnului”, dobândite cu sudoarea frunții și lumina gândului

străbunilor noștri. După studiul Greenpeace din România (citesc pe internet), dispar peste 3 ha de pădure în fiecare oră, cele mai multe tăieri ilegale producându-se în județele Covasna, Harghita, Maramureș, Argeș și Cluj.

La începutul secolului trecut, cu ocazia inaugurării Societății Geografice Române, ministrul Instrucțiunii Publice, Titu Maiorescu, lansa următorul avertisment: „Dacă nu se vor opri cu toată energia tăierile de pădure, vom vedea în curând clima noastră periclitată în modul cel mai amenințător. Devastarea lor la munte seacă izvoarele și produce surpări, iar devastarea lor la șes usucă câmpiile și prefăce pământul roditor în pustie”.

Mentorul junimist nu a fost ascultat mai bine de un veac, adică nici în zilele noastre, iar efectele se văd: climă insuportabilă vara, inundații, vijelii, alunecări de teren, secetă, grindină și alte

calamități, vinovat fiind omul zilelor noastre, prin inconștiența lui, prin lăcomie și egoism. Iar tăcerea autorităților statului înseamnă complicitate la săvârșirea acestor fărâdelegi. Dar trebuie să înțelegem că numai salvând comoara forestieră mai putem vorbi despre veșnicia vieții!

Gh. MOHOR

Daniel Goți

Pianistul Daniel Goți s-a perfecționat la Berlin. Câștigător al mai multor premii naționale și internaționale, a concertat și a susținut recitaluri în: SUA, Germania, Japonia, Marea Britanie, Franța, Israel, Grecia, Ungaria. A susținut cursuri de master în SUA. A fost în jurii naționale și internaționale la concursurile de pian din România și Republica Moldova.

„ArgesisArt”

La 15 și 16 aprilie, Filarmonica Pitești, în parteneriat cu Asociația „ArgesisArt”, organizează ediția a II-a a concursului de interpretare instrumentală „ArgesisArt”, destinat elevilor din clasele I-XII. Competiția are loc la Casa de Cultură a Sindicatelor după cum urmează: vineri, de la ora 10, secțiunile pian și vioară, sâmbătă, de la aceeași oră, cele de nai și flaut. Câștigătorii premiului I din clasele VII-XII vor cânta alături de

orchestra filarmonică în concertul de gală din 2 iunie 2016.

„Pianul călător”

„Pianul călător” va poposi la Casa de Cultură a Sindicatelor Pitești săptămâna viitoare, mai exact la 19 aprilie. Proiectul Radio România este organizat de Centrul Cultural Media Radio România, Asociația Culturală Accendo și Fundația Marconi.

Mirela NEAGOE

Contemporane și Spațiului European, București, 2011; Premiul I, volumul de debut *Cuvinte pentru... Tine*, Costești, județul Argeș, 2012; Premiul I, poezia *Anotimp tranzițoriu*, Premiul I, lansarea volumului *Cuvinte pentru... Tine*; Premiul II, poezia *Toamnă*, Concursul național de creație *Culorile toamnei pe plăcurile ghimesene și magia creației copiilor*, ediția a III-a, 2012; Premiul I, Medalie de excelență pentru volumul *Cuvinte pentru... Tine*, Festival, Concurs Internațional *Taina poveștii mele - cheia șansei tale*, ediția a IV-a, Turnu Măgurele, județul Teleorman, 2012; Premiul II, Femeia în cultură, Concursul *Femina*, ediția a XV-a, Pitești, județul Argeș, 2013; Premiul II, poeziile *Înălțimi*, *Stare de primăvară*, *Cântecul nopții*, *Cineva*, *În zori de zi*, *În amurg*, *În primăvară*, *Cântec*, *Idea*, Expoziția Națională - Concurs SFINTELE PAȘTI 2013, ediția a IV-a, Iași, 2013; Premiul I, Medalie de excelență pentru volumul de poezie *Invitație la visare*, Premiul I pentru *Microantologie de poezie urbană contemporană*, Festival, Concurs Internațional *Taina poveștii mele - cheia șansei tale*, ediția a V-a, Turnu Măgurele, județul Teleorman, 2013; Gradație de merit, 2013; Premiul Special al Juriului, Premiul I pentru *Structura cazurilor în româna contemporană*, Festival, Concurs *Taina poveștii mele - cheia șansei tale*, ediția a VI-a, Turnu Măgurele, județul Teleorman, 2014; Premiul I, Premiul II Secțiunea *Carte tipărită (Invitație la visare, Microantologie de poezie urbană contemporană)*, Premiul II, Secțiunea *Ziar cultural* (recenzia *Frumosul divin în poezii*), Concursul Național MEDI@ JUNIOR, ediția a V-a, 2014; Premiul I Secțiunea *Iarna dascălilor - Creație literară*: poezie, Premiul I Secțiunea *Crăciunul dascălilor - Creație literară - poezii*, Premiul Special, Concursul național cultural-artistic-literar SCLIPRI DE IARNĂ, ediția a IV-a, Roman, județul Neamț, 2015; Premiul I, Premiul II pentru performanța obținută la concursul regional ECO RIMA, Reșița, 2015; Diplomă de excelență pentru sprijinirea și promovarea tinerelor talente în cadrul Festivalului Național de Literatură pentru copii și tineret Cezar Petrescu, ediția a VI-a, Bușteni, 2015; Premiul I, pentru coordonarea elevilor și lucrările prezentate, Premiul II, creațiile literare: *Luna cireșelor* și *O poveste cu oameni nesocotii*, Expoziția Internațională - Concurs 1 Iunie - COPILUL, AMBASADORUL PRIETENIEI ÎNTRE POPOARE, ediția a IV-a, Iași, 2015; Diplomă de excelență cu prilejul aniversării a 25 de ani de la apariția Revistei de Cultură și Probleme Sociale DESTINE, București, 2015; Premiul I, povestea *O poveste cu oameni nesocotii*, Melinești, județul Dolj, 2015.

In memoriam

Gheorghe DUTĂ-MICLOȘANU

(n. 10 aprilie 1930, comuna Micloșani, județul Muscel, în prezent, Malu cu Flori, județul Dâmbovița - d. 2008, județul Argeș)

Sef-adjunct, Secția de cultură a Sfatului Popular din raionul Tudor Vladimirescu, București; inspector-șef, Secția de învățământ și Cultură a Sfatului Popular Regional, București; profesor de română-rusă; membru,

Cenaclul literar din Câmpulung Muscel, condus de Augustin Z.N. Pop; membru fondator, Societatea literară „Relief românesc” din București, poet.

Debut, versuri: ziarul regional „Secera și ciocanul”, Pitești; colaborări: „România literară”, „Lucașfărul”, „România liberă”, „Albina”, „Îndrumătorul cultural”, „Munca” etc.

Volum reprezentative de autor: „Pe treptele timpului”, versuri, Editura Relief Românesc, București, 1979; „Cumpăna anotimpurilor”, București, Editura Albatros, 1986; „Întoarcerea lui Tarzan”, Editura Arefeană, București, 1999; „Cer vegetal”, poezii, idem, 1999; „Anotimpul genezei”, versuri, Editura Arefeană, București, 2001; „Vârsta luminii”, Editura Pro-Transilvania, București, 2002; „Condamnați la ntmnare”, Editura Persepolis, București, 2003; „Poezii / Poemes. Selecții din volumul / Extraits du recueil: Cer vegetal”, Editura Proprio dell'Arte, București, 2006; „Liturgii crepusculare, poezii, Editura Arefeană, București, 2008.

Tudor TEODORESCU-BRANIȘTE

(n. 12 aprilie 1889, Pitești, județul Argeș - d. 23 martie 1969, București)

Absolvent, Facultatea de Drept, Universitatea din București; gazetar, prozator, publicist, critic, istoric literar, eseist.

Desfășoară activitate gazetărească la „Adevărul”, „Dimineața”, „Facla”, „Facla literară” și „Chemarea”.

Volum reprezentative: „Suflet de femeie”, București, 1920; „Șovăiri”, București, 1921; „Oameni și cărți”, București, 1922; „Leon Gambetta”, București, 1924; „Ochiul de nichel”, București, 1927; „Clemenceau (1841-1929). Omul, opera”, București, 1929; „Fundătura cimitirului no. 13”, București, 1932; „Domnul Negoită sau Individul împotriva statului”, București, 1932; „Băiatul popii”, București, 1933; „Doctrina bătei: naționalism, reacționism, antisemitism”, București, 1936; „Oameni de ieri...”, București, 1938; „Printul”, București, 1944 (ediția postumă îngrijită de Constantin Darie și Paul Ion Teodorescu, prefață de Valeriu Răpeanu, București, 1998); „Scandal”, București, 1945 (ediția postumă, București, 1988); „Primăvara apele vin mari”, București, 1960; „Oameni și paie”, București, 1967; „Scara vieții”, ediție postumă, București, 1976; „Pavilionul de vânătoare”, ediție postumă, București, 1986; „Între presă și literatură”, I-II, ediție postumă, București, 1989; „Ibovnică”, ediție postumă, București, 1993.

Nicolae VELEA

(n. 13 aprilie 1936, Cepari-Tigveni, Argeș - d. 31 ianuarie 1987, București)

Redactor „Gazeta literară”, „Romfilm”, Secția scenarii, revista „Lucașfărul”, membru al Uniunii Scriitorilor din România, prozator.

NOTĂ: Menționarea lucrărilor reprezentative în vederea constituirii prezentei rubrici se bazează pe importanța lor, în viziunea autoarei. Dacă există persoane care doresc să completeze fișele de autor publicate, rog respectuos să prezinte respectivele date redacției ziarului „Argeșul”!

Copacii

*Cum vă taie alogenii,
Dragi copaci autohtoni,
Invocând că de milenii
Sunteți niște Eknatonii!*

*Cum ședeți trufași în cale,
Cum de risipiți sămânța,
De la Munte până-n Vale
Și din Tomis la Săpânța?*

*Cum coroana voastră verde
Seamănă cu cea domnească
Și lumina-i nu se pierde,
Parcă-ar vrea să-i umilească.*

*Cum prin voi au curs istorii,
Cum de povestesc frunzișuri,
Cum vorbiți cu scriitorii
De-ale codrilor desigur?*

*Cum de sunteți încă tineri,
Când prin voi trecură anii,
Legănați de Sfânta Vineri,
Clopotând străvechi litanii?*

*De aceea alogenii,
Așezați în vatra voastră,
Întrupați în rele genii
Se căznesc să vă răzbească.*

*Voi sunteți eroi în lege
Și dați piept cu inamicul,
Nevăzut, în fărdelege,
Omorând, la hram, bunicul.*

Constantin VĂRĂȘCANU

„Eroul din familia mea”

Iubești istoria? Înscrie-te în concurs! Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria” - Filiala Argeș, Centrul pentru Păstrarea și Conservarea Arhivelor Militare, Inspectoratul Școlar Argeș, Societatea de Științe Istoric Argeș și Muzeul Județean organizează concursul „Eroul din familia mea”, prilejuit de Ziua Eroilor (9 iunie), destinat oricărui locuitor al județului Argeș, indiferent de vârstă și profesie. Competiția are ca scop cunoașterea, prețuirea și mediatizarea faptelor eroice legate de marile momente istorice.

Mesajul poate fi transmis prin versuri, compuneri, articole (interviu, medalion, reportaj), lucrări științifice și ilustrații (copii de pe documentele epocii, fotografii, brevete, foi de drum, scrisori din timpul războiului, cărți poștale, legitimații, decorații, comunicate privind decesul eroului respectiv primite de la autoritățile militare, extrase din arhivele militare și din presa vremii etc.)

Se vor acorda sume în bani, diplome și excursii. Concursul se va desfășura la Muzeul Județean la 8 iunie, de la ora 10. Lucrările pot fi trimise fie prin poștă, pe adresa: A.N.C.E. - „Regina Maria”, str. Muntenia nr. 2, Pitești, județul Argeș, fie prin e-mail (stefanalalexandrescu43@yahoo.com sau eugeniaianu@yahoo.ro).

M. NEAGOE

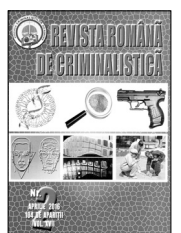
Agenda culturală

Crime de război din Basarabia

Consemnăm apariția, în două numere consecutive (nr. 1 și 2) din „Revista română de criminalistică”, a articolului „Unele considerații privind actele teroriste - genocid, deportări și crime de război petrecute în timpul celui de Al Doilea Război Mondial pe teritoriul Basarabiei, nordul Bucovinei și Transnistriei”, semnat de dr. Forin Șandru (pag. 2237-2250). Argeșean la origine, Florin Șandru este cercetător la Institutul Național pentru Studiarea Totalitarismului - Academia Română. „S”

Lansare

Joi, 14 aprilie, la ora 17, la Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu”, sub egida Fundației literare „Liviu Rebreanu”, va avea loc lansarea volumului „Iisuse, lauda bătrânețelor mele”, de Adrian Georgescu. A.A.

La Ploiești

CAROLINA ILICA - Marele Premiu „Nichita Stănescu” pentru Poezie

În perioada 27-31 martie a.c., la Ploiești, sub egida Academiei Române, Ministerului Culturii, Consiliului Județean Prahova și Primăriei municipiului Ploiești, s-a desfășurat a 28-a ediție a Festivalului Internațional de Poezie „Nichita Stănescu”.

Festivitatea de premiere a avut loc la Casa Memorială Nichita Stănescu chiar în data de 31 martie, ziua de naștere a poetului.

Juriul, prezidat de academicianul, criticul și istoricul literar Eugen Simion, a acordat Marele Premiu Nichita Stănescu pentru Poezie, 2016, Carolinei Ilica, „pentru remarcabila sa operă literară”.

Poetă, traducătoare, eseistă, profesor, ziarist, diplomat

Carolina Ilica s-a născut pe data de 19 martie 1951 în satul Vidra, comuna Vârfurile, județul Arad. A absolvit Liceul Pedagogic din Arad și Facultatea de Filozofie, Universitatea București (1975).

În anul 1997 a fondat, împreună cu scriitorul Dumitru M. Ion, Academia Internațională Orient-Occident; este director artistic și vicepreședinte al acestei organizații culturale; director artistic și președinte al juriului, Festivalul Internațional Noaptea de Poezie de la Curtea de Argeș (19 ediții până în prezent, cu participarea a peste 1.200 de poeți și oameni de cultură, din aproximativ 30 de țări anual).

Debut poetic la 14 ani; debut editorial la 23 de ani, în urma câștigării Premiului I pentru Poezie, la ediția I (1973) a Concursului pentru Debut al Editurii Eminescu, București.

Carolina Ilica este, de 4 decenii, membru titular al Uniunii Scriitorilor din România; a lansat până în prezent 30 de cărți de poezie (din care 10 selecții tematice sau antologii critice); 1 volum de eseuri despre mari poeți ai lumii, *Divina Poesia* (însoțite de traduceri); un amplu studiu despre folclorul românesc; 102 volume de traduceri, de la texte ale Egiptului antic până la recentii premianți Nobel.

Selecții din poezia ei au apărut în numeroase reviste literare și antologii românești și străine; 29 volume din lirica sa (printre care: *Tirania Visului; Poemul Scurt al Lungii mele Vieți * 13 Poeme (Duble) de Dragoste, Scara la Cer; Sonete Imperfecte; Din foc și din gheață; Iubind în taină * 1. Violet; Puțin mai mult* etc.) i-au fost traduse în 28 de limbi,

Carolina Ilica, împreună cu Nichita Stănescu, la Festivalul Internațional de Poezie de la Struga, R. Macedonia, 1982

apărând la prestigioase edituri din 4 continente; 36 de premii (dintre care jumătate internaționale), printre cele mai recente numărându-se: *Premiul Femeia Anului în Cultură*, ziarul *Argeșul*, Pitești, 2016, și *Marele Premiu Nichita Stănescu*, Festivalul Internațional de Poezie Nichita Stănescu, Ploiești, 2016.

Peste 70 de participări la congrese/simpozioane, târguri de carte, (SUA, Ucraina, Armenia, Georgia, Federația Rusă, Grecia, Serbia, Italia, Muntenegru etc.), la importante festivaluri internaționale de poezie (Struga; Tetovo; Veles; Bitola - R. Macedonia; Metz - Franța; Belgrad; Smederevo - Serbia; Sarajevo; Mostar; Trebine - Bosnia și Herțegovina; Medellin - Columbia; Florența - Italia; Jedllienne - Tunisia; Las Palmas - Canare, Spania; Izmir; Istanbul; Ordu - Turcia; Sofia; Arbinovo - Bulgaria; Magaar - Israel; Atena; Salonic; Lesbos - Grecia; Bagdad - Irak; Budva - Muntenegru; Zagreb - Croația etc.).

În anul 2011, la împlinirea unei vârste rotunde, Carolina Ilica a fost sărbătorită la Muzeul Național al Literaturii Române; în județul natal (la invitația Consiliului Județean Arad și al

Preparandiei Arădene); la Curtea de Argeș (în cadrul ediției a 15-a a Festivalului Internațional Noaptea de Poezie de la Curtea de Argeș); la Skopje, R. Macedonia (cu prilejul lansării de către Editura Matija makedonska a volumului selectiv *Puțin mai mult*); la Congresul Spiritualității Românești, Alba-Iulia. La toate aceste manifestări, autoarea a prezentat ample expoziții de carte tipărită (volume de poezie, eseuri, traduceri, reviste literare românești și străine, premii, fotografii), precum și o *Expoziție de Cărți Neconvenționale: Cărțile de la Vidra * Plângând de-atâta frumusețe*. În același an aniversar, Uniunea Scriitorilor din Moscova i-a editat în limba rusă florilegiul *Puțin mai mult*, respectiva carte fiindu-i lansată și de către Editura Academiei Internaționale Orient-Occident (în limba română), iar de către Editura AB-ART din Bratislava în limba maghiară.

Din bilanțul aniversar (2011) reiese faptul că despre opera Carolinei Ilica au scris peste 120 de oameni de cultură români și străini, iar versurile sale au fost tălmăcite de peste 50 de traducători. În

Mică rugăciune (Variantă)

Ai grijă, Doamne, de măicuța mea,
Că a îmbătrânit de-acum și ea.
Și toate i se scad și i se ieu,
Că și ușorul i se pare greu.
Ai grijă, Doamne, de măicuța mea!

Ai grijă, Doamne, și de fata mea,
Că-i singurică și e singurea.
Și are capul crud și-ncrezător
Și ia tot greul lumii în ușor.
Ai grijă, Doamne, și de fata mea!

Ai grijă, Doamne, și de țara mea.
Dar țara mea mai mult e limba mea
Ce ne adună neamul tot în ea.
Chiar de-a scăzut pământul de sub el,
Hotarele de drept sunt scrise-n cer!

Ai grijă, Doamne, și de limba mea!
Ai grijă, Doamne, și de țara mea!
Ai grijă, Doamne, și de mama mea!
Ai grijă, Doamne, și de fata mea!

Ai grijă, între ele, și de mine
Și numa-n bine, Doamne, mi le ține!

Că am rămas decât o grămăduță:
O rădăcină, -un trunchi și o mlăduță.
Ne cruță, Doamne, alții nu ne cruță!

Dar care, dintre noi, e mai bogată:
E mama mea, cu fată și nepoată?
E fata mea, cu mamă și bunică?
Ori eu, ce am și mamă, am și fiică,
Fiică fiind și mamă totodată?!

Și-o țară am, nici mare și nici mică,
Nici prea săracă și nici prea bogată
Și-o limbă moștenită, dar și dată.
O, floare roșă, galbenă și-albastră,
Ce de noroc: că limba maicii mele
E deopotrivă și a fiicei mele,
E și a mea, e și a dumneavoastră,
E și a țării noastre! Limba noastră!

Carolina ILICA

teza de doctorat publicată de Georgeta Adam în anul 2011, sub titlul *Imaginarul poeziei feminine*, Carolina Ilica este una dintre cele 5 poete din „secțiunea de aur” propusă de respectiva autoare.

Membră a mai multor Societăți Culturale și Academii Internaționale (India, SUA, România, Franța); membră de onoare a unor Asociații de Scriitori (Muntenegru, R. Macedonia, Canada); vicepreședinte al Congresului Spiritualității Românești (Alba-Iulia); membru corespondent al Centrului European de Artă (Atena, Grecia); Ambasador de Onoare pentru Cultură al Fundației Naaman (Liban); singura femeie membru al Ordinului Cavalerilor Danubieni (Galați).

Carolina Ilica scrie într-o multitudine de forme prozodice clasice, dar și în vers liber. Cu toate că e conștientă, ca orice artist, că nu mai e nimic nou sub soare, ea a încercat să-și reinnoiască mereu poezia; de pildă, sonetele sale sunt imperfecte; în volumul *Violet* a folosit

denumirile tuturor celor 13 nuanțe și tonuri ale culorii violet aflate în limba română; ea a inventat *poemul dublu* - volumul său *13 Poeme (Duble) de Dragoste* fiind tradus deja în 27 de limbi.

Din anul 2006, utilizând pentru versurile sale alte suporturi materiale decât hârtia, expune (în țară: Buzău, Galați, Suceava, Arad, Ploiești, Neptun, București, Alba-Iulia, Curtea de Argeș etc., și în străinătate, în cadrul Proiectului European Europoems, al Târgurilor Internaționale de Carte și al Festivalurilor Internaționale de Poezie: Metz, Salonic, Moscova, Istanbul, Skopje, Ordu, Peci etc.) seria de *Cărți neconvenționale (Cărțile de la Vidra * Plângând de-atâta frumusețe; Cartea de Lut; Cartea de Lână; Cartea de Lemn; Cartea de Borangic; Cartea de Lacrimi* etc.), cele mai recente vernisaje având loc la sediul central al Institutului Cultural Român din București și la ICR din Beijing, China (2015).

Trofeul „George Sbârcea” 2016 a ajuns de la Sfântu Gheorghe la Pitești

În perioada 8-10 aprilie 2016, s-a desfășurat, în orașul Sfântu Gheorghe, cea de-a V-a ediție a Festivalului coral „George Sbârcea”, organizat de către Fundația „Mihai Viteazul”, înființată la data de 20 septembrie 1990. Aceasta constituie prima organizare a românilor din județul Covasna, după decembrie 1989, cu obiective complexe pe linie de învățământ, cultură și educație, care a pus accent pe păstrarea identității, a tradițiilor și a specificului național din orice domeniu de activitate. Programul festivalului a presupus ateliere corale, o masă rotundă și un spectacol-concurs în data de 9 aprilie 2016, ora 15.00, în sala de conferințe a Colegiului Național „Szekely Miko” din localitate.

Corul de copii „Carmen Argessi”

(dirijor: prof. Cornelia Ionescu, corepetitor: prof. Alexandru Ionescu), al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș, a participat la acest prestigios festival câștigând trofeul festivalului. Repertoriul prezentat în cadrul spectacolului-concurs

a fost compus din piese de muzică corală românească și din piese de folclor românesc. Corul „Carmen Argessi” al CJCPC Argeș a fost înființat de profesorul, compozitor și dirijor, Moise Mitulescu în octombrie 2015, la inițiativa managerului instituției, dr. Sorin

Mazulescu. Denumirea *Carmen Argessi* a aparținut fostului cor al Centrului Creației Populare și a dăinuit până în anul 1989. Corul actual este format din copiii talentați, atrași de muzica corală, selectați de la școlile și liceele din Pitești și din împrejurimi.

Din județul Argeș a mai fost premiat, în cadrul secțiunii dedicate corurilor mixte (pe patru voci), corul „Preot Ion Ionescu” al Casei de Cultură „Preot Ion Ionescu” din Topoloveni, dirijor preot profesor Ion Isăroiu.

Juriul, prezidat de dr. Constantin Secară, a fost format din prof. Nicolae Sebeșan din Brașov, compozitor, poet, prozator și dirijor de multiple coruri; prof. Popovici Alexandru; preotul Iustin Gârleanu, suplinitor pe catedra de muzică

a seminarului teologic din Brașov; vicepreședintele Fundației „Mihai Viteazul” – înv. Maria Bularca; inginer Stela Buda; Maria Panaiotu; educatoarea Sândica Borchină și Nica Florica, inspectorul școlar din cadrul ISJ Covasna.

Muzicologul Constantin Secară a subliniat că anul acesta a fost făcută o excepție oferind trofeul festivalului unei formații din cadrul unei secțiuni, deoarece Corul „Carmen Argessi” a impresionat cu deosebire. Festivalul a fost încheiat printr-un recital al corului „Arhanghelii”, al Casei de Cultură a municipiului Toplița (județul Harghita), coordonat de dirijorul Alin Gheorghe Negrea, cor care anul trecut a obținut trofeul „George Sbârcea”.

Text și foto: Sorin Dănuț RADU